

بررسی طیف ارتعاشی و ساختار ۵،۲-دی بروموپیریدین

سمانه اکبری جامی^۱، بی بی امینه امیدوار^۲، سید فرامرز طیاری^{۲*} ۲۰ گروه شیمی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شاهرود، شاهرود، ایران ۲ گروه شیمی دانشگاه فردوسی مشهد

تاريخ ثبت اوليه: ١٣٩۴/۴/٢٧، تاريخ دريافت نسخه اصلاح شده: ١٣٩۴/٥/٢٩ ، تاريخ پذيرش قطعي: ١٣٩۴/۶/٩

چکیدہ

طیف ارتعاشی ۲۰۵۵-دی بروموپیریدین (DBP) به طور تجربی تهیه و با استفاده از روش نظری **B2PLYP/6-311G محاسبه شده است. طیف های تبدیل فوریه مادون قرمز و رامان به ترتیب در گستره های ۱۵۰۲-۱۹۰ و ۲۰۰۰ ۲۰۰ ۳۵۰-۲۰۰ ثبت شده اند. فرکانسهای ارتعاشی هماهنگ محاسبه شده اند و مقادیر مقیاس شده آنها با طیف های تجربی مادون قرمز و رامان مقایسه شده اند. به منظور بررسی و توصیف دقیق ارتعاشات مولکولی با استفاده از نرم افزار گوسین و محاسبات مکانیک کوانتومی، مختصات جابه جایی حرکت های ارتعاشی محاسبه و با استفاده ازاین مختصات توزیع انرژی پتانسیل هر ارتعاش محاسبه و تجزیه و تحلیل کامل مختصات نرمال کلیه ارتعاشات مولکولی انجام گرفت.

واژه های کلیدی: ۵،۲-دی برمو پیریدین، طیف رامان، طیف زیر قرمز، تجزیه و تحلیل مختصات نرمال، PEF، DFT

۱. مقدمه

پیریدین ترکیب آلی هتروسیکل است که یکی از C-H های بنزن در آن با یک اتم ازت جانشین شده است. حلقه پیریدین در بسیاری از ترکیبات مهم نظیر ویتامین ها، نیاسین و پیروکسال وجود دارد. این ماده در ترکیبات به صورت یکی از حلالهای مهم در شیمی آلی و به صورت ماده اولیه در شیمی کشاورزی و شیمی داروئی مصرف می شود. شیمی و کاربرد پیریدین و مشتقات آن اخیرا نظر محققین را به خود جلب کرده است و به علت کاربردشان به عنوان مواد واسطه و اهمیت بیولوژیکی آنها به طور وسیعی مورد توجه قرار گرفته اند. اهمیت صنعتی، کشاورزی،

^{*}**عهده دار مکاتبات:** سید فرامرز طیاری

نشانی: مشهد – دانشگاه فردوسی مشهد – دانشکده علوم – گروه شیمی

تلفن: ٨٩٥٣١٠٣٥٠ پست الکترونیک: E-Mail: sftayyari@hotmail.com

و بیولوژیکی پیریدین و مشتقات آن باعث شده است که این ترکیبات از نقطه نظر طیف سنجی نیز به طور گسترده ای مورد مطالعه قرار گیرند [10–1].

در این پروژه طیف ارتعاشی ۵،۲–دی برمو پیریدین مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته و بر اساس محاسبات نظریه تابعی چگالی تجزیه و تحلیل مختصات نرمال انجام گرفته و توزیع انرژی پتانسیل نوارهای ارتعاشی انجام می گیرد.

۲. روش های محاسباتی

کلیه محاسبات DFT و آغازین به استفاده از نرم افزار گوسین ۹۰ [۱۳] انجام گرفته است. ساختار بهینه شده برای محاسبه ساختار ارتعاشی مولکول (اعداد موج، شدت نوارهای IR و رامان) مورد استفاده قرار گرفتند. از تابعی B3LYP [۵–۱۴]، با تابع پایه (A)+6(G) و B2PLYP، با تابع پایه (B)+6(G)، با تابع پایه (B2PLYP، و G)+6-31 با تابع پایه (B)+6-31، با تابع پایه (B)+6-31، با تابع پایه (B)+6-31، با تابع پایه (B)+6-31، با تابع پایه (B2PLYP، با تابع پایه (B)-31+6-3، در محاسبات DFT برای بهینه سازی ساختار هندسی استفاده شد. برای محاسبه فرکنس های ارتعاشی هماهنگ و با تابع پایه (B2PLYP)، شدت فرکنس های ارتعاشی هماهنگ و ناهماهنگ [0–17]، شدت فرکنس های طیف زیر قرمز و فعالیت اعداد موج رامان از سطوح B3LYP با تابع پایه (B)-6-31-6-6 و B2PLYP با تابع پایه (B)-6-31-6، شدت فرکنس های طیف زیر قرمز و فعالیت اعداد موج رامان از سطوح B3LYP با تابع پایه (B)-6-31-6-6 و B2PLYP با تابع پایه (B)-6-31-6، و B2PLYP با تابع پایه (B)-6-6، استفاده شده شده است. به منظور انتساب کامل نوارهای ارتعاشی مشاهده شده به شیوه های ارتعاشی نرمال در مولکول HCA یک تابع پایه (B)-6-6، استفاده شده است. به منظور انتساب کامل نوارهای ارتعاشی مشاهده شده به شیوه های ارتعاشی نرمال در مولکول HCA یک تابع پایه و b-316-6، استفاده شده است. به منظور انتساب کامل نوارهای ارتعاشی مشاهده شده به شیوه های ارتعاشی نرمال در مولکول HCA یک تروش و تحلیل مختصات نرمال انجام گرفت. مختصات جابه جایی داخلی از خروجی گوسین، طبق روش قبلی [۱۸]، استخراج گردید. در این روش ۳۶ مختصات نرمال انجام گرفت. مختصات جابه جایی داخلی از خروجی گوسین، طبق روش قبلی و این این و کیب خطی مناسب، روش ۳۶ مختصات داخلی ساختار مختصه نقارنی غیر اضافی، با ترکیب خطی مناسب، دوستات داخلی ساخته شد (جدول ۱).

R1	R(1,2)	A6	A(2,3,8)	D6	D(1,2,3,8)
R2	R(1,6)	A7	A(4,3,8)	D7	D(7,2,3,4)
R3	R(2,3)	A8	A(3,4,5)	D8	D(7,2,3,8)
R 4	R(2,7)	A9	A(3,4,9)	D9	D(2,3,4,5)
R5	R(3,4)	A10	A(5,4,9)	D10	D(2,3,4,9)
R6	R(3,8)	A11	A(4,5,6)	D11	D(8,3,4,5)
R7	R(4,5)	A12	A(4,5,10)	D12	D(8,3,4,9)
R8	R(4,9)	A13	A(6,5,10)	D13	D(3,4,5,6)
R9	R(5,6)	A14	A(1,6,5)	D14	D(3,4,5,10)
R10	R(5,10)	A15	A(1,6,11)	D15	D(9,4,5,6)
R11	R(6,11)	A16	A(5,6,11)	D16	D(9,4,5,10)
A1	A(2,1,6)	D1	D(6,1,2,3)	D17	D(4,5,6,1)
A2	A(1,2,3)	D2	D(6,1,2,7)	D18	D(4,5,6,11)
A3	A(1,2,7)	D3	D(2,1,6,5)	D19	D(10,5,6,1)
A4	A(3,2,7)	D4	D(2,1,6,11)	D20	D(10,5,6,11)
A5	A(2,3,4)	D5	D(1,2,3,4)		

جدول ۱. شرح مختصات داخلی به کار رفته برای محاسبه توزیع انرژی پتانسیل.

سپس همه مختصات تقارنی بروی کلیه مختصات نرمال هنجار شدند. مختصات نرمال هنجار شده برای محاسبه توزیع انرژی پتانسیل (PED) برای هر یک از مختصات نرمال مورد استفاده قرار گرفتند. از کلید واژه "HPModes" برای افزایش دقت بردارهای ویژه فرکانس ار تعاشی (تا پنج رقم اعشار) استفاده شد. محاسبات تجزیه و تحلیل مختصات نرمال با استفاده از برنامه اکسل ۲۰۱۳ شرکت مایکروسافت استفاده شد. نتایج حاصل از محاسبات PED همراه با مشاهدات نرم افزار گوس ویو [۱۹]، انتساب نوارهای ارتعاشی مشاهده شده به شیوه های ارتعاشی نرمال را با دقت کافی در اختیار می گذارد.

۳. محاسبات

کلیه محاسبات با استفاده از گوسین ۰۹ [۱۶] انجام گرفته است. بهینه سازی ساختار هندسی در سطح B3LYP/6-311G [۸۱–۱۷] و با استفاده از تابع پایه **B3LYP/6-311G* انجام شده است. فرکانس های ارتعاشی و مختصات داخلی آنها نیز در سطح نظری **B3LYP/6-311G محاسبه شده اند. به منظور توصیف کامل نوارهای ارتعاشی اصلی مشاهده شده ، تحلیلی از مختصات نرمال ارتعاشات مولکولی به عمل آمده است. برای این منظور، مجموعهای از ۴۷ مختصه داخلی حاوی ۲۰ مختصه داخلی اضافی برای DBP در نظر گرفته شده که در جدول ۱ فهرست شده اند.

Ру		DBP
Bl (A))	$Bl(A^0)$
C2-C3	1.3936	C2-C3 1.3954
C3-C4	1.3916	C3-C4 1.3889
C4-C5	1.3916	C4-C5 1.3928
C5-C6	1.3936	C5-C6 1.3908
C6-N1	1.3366	C6-N1 1.3370
N1-C2	1.3366	N1-C6 1.3144
C2-H7	1.0867	C2-Br7 1.9243
С3-Н8	1.0837	C3-H8 1.0814
C4-H9	1.0843	C4-H9 1.0826
C5-H10	1.0837	C5-Br 10 1.9089
C6-H11	1.0867	C6-H11 1.0841
BA (⁰)	$Ba(^0)$
С3-С2-Н7	120.3	C2-C1-Br10 118.6
C-C5-H11	120.3	С4-С5-Н9 121.2
С1-С2-Н9	120.3	С1-С2-Н8 121.2
C5-C4-H10	120.3	C5-C4-Br11 120.0
C1-C2-C3	118.5	C1-C2-C3 117.4
C3-C4-C5	118.5	C3-C4-C5 119.4
C2-C3-C4	118.5	C2-C3-C4 118.4
С3-С2-Н9	121.3	С3-С2-Н8 121.3
C3-C4-H10	121.3	C3-C4-Br11 120.6
С2-С3-Н7	120.7	С2-С3-Н7 120.7
C4-C3-H7	120.7	C4-C3-H7 120.9
C2-C1-N6	123.7	C2-C1-N6 124.5
N6-C1-H8	116.0	N6-C1-Br10 116.9

Bl طول پیوند , و BA زاویه پیوند.

با استفاده از این مختصات، یک مجموعه مختصات غیر اضافی تقارنی محلی با ترکیب خطی مناسب از مختصات داخلی ایجاد شده است که در جدول ۲ داده شده است. توزیع انرژی پتانسیل (PED) در هر یک از ارتعاشات بنیادی مولکول با استفاده از مختصات تقارنی محاسبه شده اند. با ترکیب مختصات نتایج نرم افزار گوس ویو [۷]، جنبه های تقارنی، و PED ارتعاشات مولکول با دقت بسیار بالایی انجام شده است. انتساب ارتعاشات بر اساس مقایسه فرکانس ها و شدتهای نسبی نوارهای ارتعاشی طیف های مادون قرمز و رامان انجام گرفته است.

٤. تجربي

۲–۵ دی برمو پیریدین از شرکت سیگما–آلدریچ خریداری و در حلال دی کلرو اتان با روش بازبلورین شدن خالص سازی شد. طیفهای مادون قرمز با توان تفکیک مادون قرمز با استفاده از طیف سنج تبدیل فوریه Bomem B-154 در ناحیه ۶۰۰ ۳۰۰۰ ۴۰۰۰ ثبت شده اند. طیف مادون قرمز با توان تفکیک مادون قرمز با توان تفکیک مادون قرمز با استفاده از طیف سنج تبدیل فوریه Bomem B-154 در ناحیه ۲۰۰۳ ۴۰۰۰ ۴۰۰۰ ثبت شده اند. طیف مادون قرمز با توان تفکیک مادون قرمز با استفاده از طیف سنج تبدیل فوریه Bomem B-154 در ناحیه ۲۰۰۳ ۲۰۰۰ ۲۰۰۰ ثبت شده اند. طیف مادون قرمز با توان تفکیک ماده است. ماده است. طیف زیر قرمز دور در ناحیه ۲۰۰۰ ۲۰۰ ۲۰۰ ۲۰۰ ۴۰۰ با استفاده از یک طیف سنج تبدیل فوریه ۲۰ ۲۰۰ ۲۰۰ در مادن کردی Solid Substrate و یک مقسم پر تو نوری DTGS/Polyethylene تهیه شده است. این طیف با توان تفکیک ۲۰۰۰ ۲۰۰ در مادن با استفاده از طیف سنج تبدیل فوریه Bomem B-18 مجهز به آشکار ساز DTGS/Polyethylene و یک مقسم پر تو نوری Solid Substrate تهیه شده است. این طیف با توان تفکیک ۲۰۰۰ ۲۰۰ در مادن با استفاده از طیف سنج تبدیل فوریه -15 ماده است. این طیف با توان تفکیک ۲۰۰۰ ۲۰۰ و میانگین گیری ۶۴ اسکن به دست آمده است. طیف رامان با استفاده از طیف سنج تبدیل فوریه -15 Bomem B-15 با استفاده از پر تو ۲۰۰۴ نانومتر یک لیزر Nd:YAG با شدت ۳۰۰ و مجموعه ای از دو فیلتر هولو گرافی برای حذف پخش رایلی در ناحیه ۲۰۰۰ ۲۰۰۰ دست آمده است. طیف رامان با توان تفکیک ۲۰۰۰ ۲۰۰ و میانگین گیری ۲۰۰ اسکن به دست آمده است.

٥. نتايج و بحث

٥-١. ساختار هندسی

هندسه بهینه شده کامل پیریدین و DBP در جدول ۳ مقایسه در شکل ۱ نمایش داده شده است. چنانکه جدول ۱ نشان میدهد، استخلاف اتمهای هیدرژن با اتم برم تغییرات قابل توجهی هم در طول پیوندهای C-C و C-N حلقه هم در زوایای پیوندی ایجاد می کند. نا منظم بودن این تغییرات نشانه تغییر در توزیع بار الکتریکی روی اتمهای حلقه است تا اثرات فضایی.

شکل ۱. هندسه بهینه شده کامل DBP

اکبری جامی و همکاران

			DBP	ِطه برای a.	، های مربو	اشی و انتساب	س های ار تع	دول ۳. فر کان	ج	
عملی نظری										
		.	<u> </u>	رامان	شدت	ز ير قر مز	شدت	زيرقرمز	شدت	انتساب نوارهای ارتعاشی
sym	Fs	I_{IR}	RA	جامد	نسبى	CCl ₄	نسبى	جامد	نسبى	
A'	3102	0	123	3102	2	3112	1	3103	14	2
A'	3085	0	60	3079	1	3081	0.4	3079	3	20b
				3048	6			3049	5	
A'	3069	5	85	3028	6	3051	1	3026	50	nCH11
A'	1552	18	11	1546	2	1552	35	2555	52	8b
A'	1544	20	26	1547	6	1543	3	1547	27	8a
A'	1433	159	1	1437	1	1445	98	1440	94	19b
						1432	39	1432	8	2 x 719=1438
						1394	6	1395	17	918+482=1400
A'	1346	34	3	1359	1	1351	34	1358	38	19a
						1345	6	1317	4	1000+319=1319
A'	1276	1	3	1277	3	1276	2	1277	13	3
A'	1238	1	3	1228	3					14
A'	1124	5	1	1138	1	1131	4	1141	20	15
						1121	6	1125	10	717+422=1139
						1100	46	1114	20	717+407=1124
A'	1080	178	0	1088	4	1092	100	1093	100	18b
A'	1067	20	39	1083	25	1084	24	1078	53	1
A'	987	66	2	1000	1	1003	61	1000	98	12
						1002	7	993	8	1317-319?
A''	958	0	0							17b
A''	920	3	1	911	1	918	5	914	15	10a
A''	818	29	0	820	1	822	38	832	62	10b
A'	731	1	15	737	51			736	24	6b
A''	721	3	0	718	1	719	6	717	21	4
A'	614	4	5	626	11	620	6	626	45	6a
A''	478	8	0	482	2			522	S	16a
A''	410	4	0	413	1			422	S	16b
A'	404	25	0					407	М	vaC-Br
A'	311	1	1	319	11			319	w	δaC-Br
A''	266	0	1	285	11					γC-Br
A'	208	0	8	215	100					vsC-Br
A'	160	0	0							δC-Br
A''	71	0	0							γaC-Br
DA veză și la tăi cu vă IID veză și la cif ă Este vedii Sum cu dată Esteri R2DI VD/6 311C (din) și several destat f										

RA ; aci ;	ی زیر قر	، شدہ; IIR شدت نظر	کانس مقیاس	Sym تقارن ; Fs فر	B2P انجام گرفته است.	LYP/6-311G(d,p) ;	کلیه محاسبات در سطح
------------	----------	--------------------	------------	-------------------	----------------------	-------------------	---------------------

٥-٢. تفسير طيف هاي تجربي

فرکانسهای تجربی و نظری DBP همراه با انتساب نوارهای ارتعاشی به شیوه های ارتعاش و PED هر یک از ارتعاشات در جدول ۴ داده شدهاند.

	F	А	این پروژه	[19]مرجع
ν1	3102	2	vCH(80)	vCH(95)
ν2	3085	20b	vCH(78)	vCH(99)
ν3	3069		vCH ₁₁ (75)	vCH(97)
ν4	1552	8b	δCH(28), vCC(27), vCN(14), δCC(10)	vCH(53), dHC(11)
ν5	1544	8a	δCH(36), vCC(27)	vCH(42), dCCC(11)
ν6	1433	19b	δCH(62), vCC(15)	δHCH(63), nCC(11)
ν7	1346	19a	δCCH(46), vCC(17), δCBr(13), vCN(9)	vNC(14), dHC(14),dHCN(10)
ν8	1276	3	δCCH(64), vCN(10)	δHCN(41), νCN(15),δHC(12)
ν9	1238	14	νCC(43), νCN(23), δCH(21), δCBr(10)	vNC(48), vCC(37)
v10	1124	15	δCH(60), νCC(14)	vCH(59), vCC(20)
ν11	1080	18b	δCH(36), vCC(16), vCBr(14)	νCC(19),δCH(17),δCCC(11)
ν12	1067	1	vCC(30), vCBr(20), δCH(13), vCN(12)	vCC(42), vNC(22), δCNC(13),vCBr(10)
v13	987	12	δCH(22), δCCC(22),	δCCN(26), δCCC(13),δCNC(13)
ν14	958	17b	γCCH(80), R(10)	τCCCC(20), τHCNC
v15	920	10a	γCH(53), R(37)	τHCNC(67), τCCCN(16)
ν16	818	10b	γCH(77), R(12)	τHCNC(76)
v17		6b	vCBr(19),δCCC(18), δCBr(18), δNCC(15), δCH	τCNCC(50), τHCNC(21), γBrCCC(14)
	731		(14)	
v18	721	4	R(56), γCH(34)	δCCC(48), vBrC(21),vCC(10),
v19	614	6a	δCH(30),δCC(22),δCBr(12),δNCC(10),δCNC(1 2),νCC(10)	δCNC(27), δCCC(26),δCNC(18),νCC(10)
ν20	478	16a	R(43), γCH(41)	γBrCCC(49), τHCNC(38)
ν21	410	16b	R(44), γCH(24), γCBr(25)	τCCCC(48), τCNCC(25),τHCNC(21)
ν22	404	vaCBr	vaCBr(55), δCCC(10)	vBrC(82)
v23	311	δCBr	δCBr(63), δCCH(10)	δ NCBr(45), δ CCBr(45)
ν24	266	vCBr	γCBr(69), γCCH(16), R(12)	τCCCN(13), δBrCC(13)
v25	208	vsCBr	vsCBr($\overline{37}$), δ CBr(14), dCCC(14), dNCC(10)	vBrC(67), δCNC(17)
ν26	160	δCBr	δCBr(73)	δCCBr(49), δBrCN(40)
ν27	71	γCBr	γCBr(60), R(22), γCCH(13)	τCCCN(57), γBrCCC(35)

DBP و PED های مربوطه.'	ن نرمال ارتعاشات اصلی	جدول ٤. تجزيه و تحليل مختصات
------------------------	-----------------------	------------------------------

طیف زیر قرمز جامد و محلول DBP در تتراکلرید کربن در شکل ۲ با یکدیگر مقایسه شده اند. طیف ارتعاشی ماده مورد مطالعه قبلا مورد بررسی قرار گرفته [۱۹] ولی به نظر می رسد اشکالات فراوانی هم درموقعیت نوارهای ارتعاشی و هم در تفسیر آنها وجود دارد. در جدول ۵ نتایج انتساب نوارهای ارتعاشی به دست آمده در این پروژه با نتایج داده شده توسط KOÇ و KOK او IP] مقایسه شده اند. از کتاب ویلسون [۲۰] برای نامگذاری ارتعاشات حلقه پیریدین استفاده شده است. طیف زیر قرمز و رامان فاز جامد DBP به ترتیب در شکل های ۳ و ۴ نمایش داده شده اند.

0-۲-1. ناحیه ۳۳۰۰-۱٦۰۰ cm

در این ناحیه انتظار می رود سه نوارمربوط به حرکت های ارتعاشی C-H ها مشاهده شود. سه نوار در طیف محلول DBP در تتراکلریدکربن در ۳۱۰۲، ۳۰۸۰، و ۳۰۵۱ cm⁻¹ به ترتیب به v20b ، v2، و vCH₁₁ نسبت داده شده اند. نوار ^{۲۰} 3050 یک نوار بسیار قوی است در طیف رامان و IR حالت جامد DBP چهار نوار درحدود ۳۱۰۰، ۳۰۸۰، ۳۰۵۰، و ۲۰۳۰ ۳۰۳۰ مشاهده می شود که نوار DBP تویترین نوار در طیف زیر قرمزجامد است. نوار ۳۰۵۰ cm⁻¹ به ارتعاش کششی پیوند C-H11 مربوط است و چنانکه ملاحظه می شود، این ارتعاش در فاز جامد به دو نوار شکافته می شود. این امر را می توان به برهمکنش اتمهای برم با H₁₁ مولکولهای مجاور مربوط دانست که منجر به تشکیل یک پیوند هيدروژني برون مولكولي مي گردد. اين برهمكنش در محلول از بين مي رود و باعث يك جابه جايي در حدود ¹-۳۰ مي گردد.

۲-۲-0. ناحيه ۲-۲۰۰ د

در این ناحیه انتظار داریم نوارهای مربوط به ارتعاشات کششی C-C و C-N و خمش داخل صفحه C-H را مشاهده کنیم. دو نوار ارتعاشی نسبتا قوى در طيف زير قرمز جامد DBP در ١٥٥٥ و ١٥٣٧ مشاهده مي شود. اين دو نوار به ترتيب به 8b و 8a نسبت داده مي شوند. تجزيه و تحلیل مختصات نرمال ارتعاشات مولکولی نشان دهنده آن است که در ارتعاش اول8b، حرکتهای کششی C-C و C-N به ترتیب ۲۷٪ و ۱۴٪ سهم دارند حال آنکه خمش های C-H و CCC به ترتیب ۲۸٪ و ۱۰٪ سهیم اند. KOÇ و IRAK و CIRAK [۱۹] این ارتعاش را عمدتا به کشش CH نسبت داده اند. نوار دوم، ۲۰۰ ۱۵۴۷ ، نیز تقریبا وضعیت مشابهی دارد و ۳۶٪ خمش CH و ۲۷٪ کشش CC تشکیل شده است. KOÇ و ÇIRAK [۱۹] این نوار را نیز عمدتا به کشش CH نسبت داده اند. در طیف زیر قرمز DBP در فاز جامد یک نوار بسیار قوی در ۱۴۴۰ cm مشاهده می شود که با یک شانه ضعیف در ۱۴۳۲ cm⁻¹ همراهی می شود. این نوار به ارتعاش 19b حلقه پیریدین مربوط است. این یکی از نادرترین فركانسي است كه PED محاسبه شده در اين كار با PED گزارش شده توسط KOÇ و ÇIRAK [۱۹] تقريبا يكسان است. نوار شانه مشاهده شده در ۱۴۳۲ cm⁻¹ در طیف محلول CCl4 به میزان قابل توجهی تشدید شده است که به نظر می رسد به اورتون نوار V۱۹ cm⁻¹ مربوط باشد که با 19b در تشدید فرمی است و این تشدید در طیف محلول به شدت افزایش می یابد. نوار نسبتا قوی دیگری در این ناحیه در طیف زیر قرمز فاز جامد در ۱۳۹۵ دشاهده می شود که در فاز محلول تقزیبا دو سوم شدت خود را از دست می دهد. بسیار محتمل است که این یک نوار ترکیبی باشد که از دو مولفه ۲۰۰۰ cm⁻¹ و ۳۱۹ cm⁻¹ ایجاد شده باشد. قویترین نوار مشاهده شده در طیف زیر قرمز DBP مربوط به نوار ارتعاشی نرمال 18b است که در ۲۰۱۰ ۲۰۹۲ مشاهده می شود. قویترین نوار طیف رامان در این ناحیه نیز به حرکت تنفسی حلقه پیریدین، n1، مربوط می شود که در ۱۰۸۳ cm⁻¹ ظاهر می گردد. از دیگر نوارهای قوی در این ناحیه طیفی نوار زیر قرمز بسیار قوی در ۱۰۰۰cm است که ۷۱2 حلقه پیریدن است. نوار رامان مربوط به این ارتعاش، چنانکه به طور نظری پیش بینی شده است بسیار ضعیف است و در ۱۰۰۰ cm^{-۱} به صورت نوار بسیار ضعیفی ظاهر می گردد.

0-7-0. ناحیه زیر ۲-۳-۱۰۰

در این ناحیه انتظار داریم نوارهای مربوط به تغییر شکلهای حلقه پیریدین، خمشهای خارج از صفحه CH و ارتعاش های مربوط به پیوند -C Br را مشاهده کنیم. نوارهای زیر قرمز مشاهده شده در ^۱ ۹۲۰ cm⁻¹ و ۸۲۰ cm⁻¹ به حرکت های خارج از صفحه خمش LO ، 100 و 100 نسبت داده شده اند. هردو نوار در طیف رامان به طور بسیار ضعیفی مشاهده می شوند. یک نور قوی در طیف رامان در ^۱ - ۲۳۷ ظاهر می شود که به 6b نسبت داده می شود و نوارهای با شدت متوسط در ۹۲۶، ۳۱۹، ۸۵۰ ، و نوار بسیار قوی در ^۱ - ۲۰۰ در طیف رامان به ترتیب به 6۵، خمش داخل صفحه - ۲۰۰ cm⁻¹ ، خمش داخل صفحه C-Br و کشش متقارن C-Br نسبت داده می شوند.

۲. نتیجه گیری

طیف های زیر قرمز و رامان HCA برای اولین بار ثبت گردید. ساختار و طیف ارتعاشی این مولکول با استفاده از سطح محاسباتی -B3LYP/6 (d) 311+G(d) مورد بررسی قرار گرفت. علاوه بر این با استفاده از مختصات جابجایی حاصل از خروجی گوسین توزیع انرژی پتانسیل ارتعاش های این مولکول انجام و یک تجزیه و تحلیل مختصات نرمال انجام گرفت. نتایج محاسبات توافق خوبی با نتایج تجربی دارند.

۷. مراجع

- [1] M. Kumar, M. Srivastava, R.A. Yadav, Spectrochim. Acta Part A: Molecular and Biomolecular Spectroscopy., 111 (2013) 242.
- [2] K.N. Wong, S.D. Colson, J. Mol. Spectrosc., 104 (1984) 129.
- [3] K.B. Wiberg, V.A. Walters, K.N. Wong, S.D. Colson, J. Phys. Chem., 88 (1984) 6067.
- [4] M. Szafran, J. Koput, J. Mol. Struct., 565 (2001) 439.
- [5] D.Y. Wu, M. Hayashi, S.H. Lin, Z.Q. Tian, Spectrochim. Acta Part A., 60 (2004) 137.
- [6] G. Pongor, P. Pulay, G. Fogarasi, J.E. Boggs, J. Am. Chem. SOC., 106 (1984) 2165.
- [7] L. Corrsin, B.J. Fax, R.C. Lord, J. Chem. Phys., 21 (1953) 1170.
- [8] H.D. Stidham, D.P. DiLella, J. Raman Spectrosc., 9 (1980) 247.
- [9] J.K. Wilmshurts, H.J. Bernstein, Can. J. Chem., 35 (1957) 1183.
- [10] V.A. Walters, D.L. Snavely, S.D. Colson, K.B. Wiberg, K.N. Wong. J. Phys. Chem., 90 (1986) 592.
- [11] C. Lee, W. Yang, R.G. Parr, J. Mol. Spectrosc., 114 (1985) 445.
- [12] A.D. Boese, J.M.L. Martin, Phys. Chem. Phys., 14 (2003) 1.
- [13] T.D. Klots, Spectrochim. Acta Part A., 54 (1998) 1481.
- [14] H.D. Stidham, D. P. DiLella, J. Raman Spectrosc., 8 (1979) 180.
- [15] D.P. DiLella, H.D. Stidham, J. Raman Spectrosc., 8 (1980) 90.

[16] Gaussian 09, Revision A.02, M.J. Frisch, G.W. Trucks, H.B. Schlegel, G.E. Scuseria, M.A. Robb, J.R. Cheeseman, G. Scalmani, V. Barone, B. Mennucci, G.A. Petersson, H. Nakatsuji, M. Caricato, X. Li, H.P. Hratchian, A.F. Izmaylov, J. Bloino, G. Zheng, J.L. Sonnenberg, M. Hada, M. Ehara, K. Toyota, R. Fukuda, J. Hasegawa, M. Ishida, T. Nakajima, Y. Honda, O. Kitao, H. Nakai, T. Vreven, J.A. Montgomery, Jr., J.E. Peralta, F. Ogliaro, M. Bearpark, J.J. Heyd, E. Brothers, K.N. Kudin, V.N. Staroverov, R. Kobayashi, J. Normand, K. Raghavachari, A. Rendell, J.C. Burant, S.S. Iyengar, J. Tomasi, M. Cossi, N. Rega, J.M. Millam, M. Klene, J.E. Knox, J.B. Cross, V. Bakken, C. Adamo, J. Jaramillo, R. Gomperts, R.E. Stratmann, O. Yazyev, A.J. Austin, R. Cammi, C. Pomelli, J.W. Ochterski, R.L. Martin, K. Morokuma, V.G. Zakrzewski, G.A. Voth, P. Salvador, J.J. Dannenberg, S. Dapprich, A.D. Daniels, O. Farkas, J.B. Foresman, J.V. Ortiz, J. Cioslowski, and D.J. Fox, *Gaussian, Inc., Wallingford CT.*, (2009).

- [17] A.D. Becke, Chem. Phys., 98 (1993) 5648.
- [18] C. Lee, W. Yang, R.G. Parr, Phys. Rev., B 37 (1988) 875.
- [19] KOÇ, ÇIRAK, Phys. Chem. Phys., 3 (2010) 115.
- [20] E.B. Wilson, Phys. Rev., 45 (1934) 706.